

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/40/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125211119
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4125211119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudkýň: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E., zastúpenej spoločnosťou: AK Gavorová a partner, s. r. o., IČO: 47 254 637, so sídlom Tešedíkova 40A Bratislava - mestská časť Záhorská Bystrica, proti žalovanému: ANVEST, s.r.o., IČO: 47 224 428, so sídlom Piaristická 72/31, Nitra, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Barát, s.r.o., IČO: 36 868 639, so sídlom Školská 3, Nitra, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská streda č. k. 20C/77/2025-121 zo dňa 20. novembra 2025 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20C/77/2025-237 zo dňa 19. januára 2026, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením r u š í a vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou podľa zmluvy o záložnom práve č. 11/2024 uzavretou dňa 26.9.2024 medzi žalobkyňou a žalovaným vo vzťahu k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne nachádzajúcej sa v katastrálnom území C. D. E., obec C. D. E., okres Dunajská Streda, evidovanej Okresným úradom Dunajská Streda na LV č. XXXX ako stavba súp č. XXX postavená na pozemku parc. reg. "C" č. 593/672 - rekreačná chata, II. výrokom žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu, III. výrokom žalobkyňi uložil, aby v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti uznesenia podala voči žalovanému žalobu vo veci samej, týkajúcu sa záložného práva k nehnuteľnosti uvedenej vo výroku I., ktoré záložné právo má základ v úverovej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 a v zmluve o záložnom práve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 336, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Vecne dôvodil, že dospel k záveru, že nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je dôvodné. Žalobkyňa dostatočne (listinami) osvedčila existenciu právnych vzťahov medzi ňou a žalovaným, ako aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je založená na skutočnosti, že vlastnícke právo žalobkyne je ohrozené výkonom záložného práva, ktoré vzniklo na základe zmlúv obsahujúcich zmätočné a nezrozumiteľné ustanovenia, pričom sa tiež predbežne javí, že pri ich uzavretí mohlo dôjsť ku konaniu žalovaného, ktoré smerovalo k oslabeniu ochrany dlžníka. Žalovaný začal s výkonom záložného práva, ktorého samotná existencia bola žalobkyňou spochybnená, vzhľadom na ňu tvrdenú neplatnosť zmlúv. Okresný súd sa stotožnil so stanoviskom žalobkyne, že zachovanie aktuálneho stavu je potrebné pre zabránenie prípadným škodám na jej majetku a zároveň pre čo najrýchlejší a najhospodárnejší priebeh konania vo veci samej, ktoré má žalobkyňa záujem iniciovať. Uloženým obmedzením nebude žalovanému spôsobená taká (neprimeraná) ujma, aká by mohla byť v opačnom prípade spôsobená žalobkyňi, nakoľko záložné právo mu zostáva zachované a úver sa mu naďalej úročí.

2. Prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách konania, ktorých náhradu priznal žalobkyni v plnom rozsahu z dôvodu jej plného úspechu v konaní.

3. Ďalej poukázal okresný súd na to, že vzhľadom na to, že nariadeným neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a sama žalobkyňa v návrhu žiadala, aby okresný súd postupoval podľa § 336 CSP, uložil žalobkyni aj povinnosť podať žalobu vo veci samej. Na záver tiež poznamenal, že obdobný postup vo veci rovnakého žalovaného a obdobných tvrdených skutkových okolností uplatňujú súdy opakovane (napr. uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 53C/99/2024-44 zo dňa 5.11.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/11/2025, uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/112/2021-45 zo dňa 16.9.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoCsp/49/2021).

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný a navrhol jeho zrušenie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), g), h) CSP. Argumentoval tým, že prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalovanému nedoručil (§ 331 ods. 1 CSP) v dôsledku čoho žalovaný bez vlastnej viny nemohol uplatniť prostriedky procesnej obrany voči tomuto návrhu, najmä podľa § 366 písm. c), d) CSP. Prvoinštančný súd znemožnil žalovanému uplatňovať jeho procesné práva, čím porušil právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Okresný súd nemal osvedčené, že by žalovaný vykonával svoje práva zneužívajúcim spôsobom, resp. že by existovali okolnosti odôvodňujúce uloženie zákazu výkonu záložného práva, preto bol zákaz uložený zjavne nedôvodne. Z dôkazov predložených žalobkyňou nie je možné vyvodiť ani len základnú mieru pravdepodobnosti existencie tvrdeného práva žalobkyne, ktorá je nevyhnutným predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na to, že okresný súd nekriticky prevzal skutkové tvrdenia žalobkyne, vychádzal zo skutkového stavu, ktorý nebol riadne zistený, je neúplný a neobstojí. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd pochybil pri vyhodnotení právneho stavu, ktorý mal zakladať splnenie podmienok na vydanie neodkladného opatrenia, a to predovšetkým tým, že predmetný právny vzťah nesprávne subsumoval pod režim spotrebiteľských vzťahov. V návrhu uvádza, že v právnom vzťahu so žalovaným má postavenie spotrebiteľa, a to tak vo vzťahu k Úverovej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 a jej dodatku (ďalej len „úverová zmluva“), ako aj Záložnej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 (ďalej len „záložná zmluva“). Podľa žalobkyne údajným skutočným účelom použitia finančných prostriedkov poskytnutých žalovaným spoločnosti FoxFin Slovakia s. r. o., IČO: 44 826 729 (ďalej aj úverový dlžník“), bola jej osobná spotreba, o čom žalobkyňa informovala žalovaného. Podľa tvrdení žalobkyne zmluva o úvere bola úverom právnickej osobe len „naoko“, ktorým bol zastieraný iný právny úkon - poskytnutie pôžičky žalovaným žalobkyni. Žalovaný poukazuje na to, že z obsahu predložených listinných dôkazov nevyplýva žiadne zo skutkových tvrdení žalobkyne o údajnom zastieranom právnom úkone alebo skutočnosti, že by žalovaný pri poskytovaní úveru konal v rozpore so zákonom, či zákon obchádzal. Žalovaný je obchodná spoločnosť, ktorá vykonáva svoju podnikateľskú činnosť na základe platného živnostenského oprávnenia, ktoré mu umožňuje poskytovať podnikateľské úvery. Žalovaný v rámci predzmluvných rokovaní s primeraným časovým predstihom a preukázateľne komunikoval parametre tak úverovej zmluvy, ako aj záložnej zmluvy. Z komunikácie, ktorú predkladá ako dôkaz, nemôže vzísť žiadna pochybnosť o tom, že ide o podnikateľský úver úverového dlžníka. Na začiatku bol žalovaný prostredníctvom emailu oslovený F. G. (osobou poverenou sprostredkovaním úveru pre úverového dlžníka) a to, so žiadosťou o poskytnutie podnikateľského úveru so zabezpečením na nehnuteľnosť. V prílohe emailu menovaná zaslala žalovanému znalecký posudok k zálohu, účtovnú závierku a daňové priznanie úverového dlžníka za rok 2023 (email zo dňa 3.9.2024). Prílohy F. G. zaslala mailom žalobkyňa, čím určila osobu úverového dlžníka. V žiadosti sa nikde neuvádza, že by malo ísť o pôžičku žalobkyne na jej osobné potreby. Žalobkyňa aj žalovaný od začiatku komunikovali celú záležitosť poskytnutia úveru a jeho zabezpečenia tak, aby bolo nepochybné, že sa jedná o podnikateľský úver úverového dlžníka. Žalobkyňa prehodnocovala výšku úveru, opakovane prerátavala „svoje pohľadávky, resp. úvery, „porovnávala si ponuku od iného investora“, čo žalovaný v kontexte poskytovania podnikateľských úverov vnímal, že chce vysporiadať záväzky úverového dlžníka, ktorého priamo ovláda a je jeho konečným užívateľom výhod. Po ustálení podmienok úveru, oznámení čísla bankového účtu, na ktorý majú byť prostriedky úveru poskytnuté a bankového čísla účtu, na úhradu sprostredkovateľského poplatku, žalovaný vypracoval návrh úverovej zmluvy i záložnej zmluvy. Bankové číslo účtu IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (miesto plnenia podľa úverovej zmluvy) určila žalobkyňa, ktorá ho oznámila F. G. emailom dňa 17.9.2024. Žalovaný nemal žiadnu pochybnosť o tom, že žalobkyňa koná v mene a na účet úverového dlžníka a rieši pre neho dojednanú záležitosť. Následne

žalovaný s primeraným časovým predstihom zaslal emailom znenie návrhu úverovej zmluvy i záložnej zmluvy, s ktorým sa žalobkyňa a úverový dlžník oboznámili, žiadne návrhy na úpravu obsahu zmlúv nevzniesli a dňa 26.9.2024 úverovú zmluvu a záložnú zmluvu so žalovaným uzavreli. Následne žalovaný už komunikoval všetky záležitosti ohľadom úveru, najmä jeho navýšenia, priamo so žalobkyňou. Počas celej komunikácie žalobkyňa vystupovala ako zorientovaná osoba, ktorá má dostatok skúseností a znalostí v oblasti financovania a zastupuje úverového dlžníka v tejto veci. Žalobkyňa vystupovala nielen ako ručiteľ a záložca, ale ako zástupca úverového dlžníka, ktorého je od roku 2016 jediným konateľom a jediným spoločníkom. Zároveň komunikovala so žalovaným prostredníctvom firemného emailu: I.. Žalovaný preto nemal žiadny dôvod pochybovať o tom, že ide o podnikateľský úver pre úverového dlžníka. V súvislosti s navýšením úverového rámca pre úverového dlžníka žalovaný zaslal dňa 11.11.2024 emailom žalobkyňi návrh dodatku k úverovej zmluve. Žalobkyňa v rámci komunikácie uviedla „Vyhovuje mi Váš nový návrh a súhlasím, čo preukazuje, že si dodatok úverovej zmluvy preštudovala, nemala žiadne pozmeňujúce návrhy. S poukazom na zmluvnú dokumentáciu, ako aj priebeh predzmluvných rokovaní strán, ktorý žalovaný preukázal, nemôže vzniknúť žiadna pochybnosť o tom, že išlo o podnikateľský úver, poskytnutý úverovému dlžníkovi na účely jeho podnikateľskej činnosti a nie na uspokojenie osobných potrieb žalobkyne. Úverový dlžník, za ktorého konala žalobkyňa, v článku XVI. ods. 1 úverovej zmluvy vyhlásil, že „veriteľa požiadal o úver na základe vlastnej a slobodnej vôle, bez tlaku tretích osôb a výlučne pre potreby svojej podnikateľskej činnosti, o ktorej veriteľa na rokovania predchádzajúcich uzatvoreniu tejto Zmluvy informoval a ubezpečil o účele použitia úveru práve len a výlučne na túto podnikateľskú činnosť.“ Vyhlásenie v plnom rozsahu zodpovedalo obsahu žiadosti o poskytnutie podnikateľského úveru a priebehu predzmluvných rokovaní. Úverový dlžník, za ktorého konala žalobkyňa, v článku XVI. ods. 4 úverovej zmluvy vyhlásil, že „dôvodom žiadosti o poskytnutie úveru nie je jeho finančná alebo iná tieseň alebo tieseň inej jemu blízkej osoby, ale záujmu na rozšírení jeho podnikateľskej činnosti za pomoci poskytnutého úveru.“ S poukazom na zmluvnú dokumentáciu nemôže vzniknúť žiadna pochybnosť o obchodnoprávnom charaktere úveru, ktorú úverovú zmluvu uzatvoril žalovaný ako veriteľ s obchodnou spoločnosťou FoxFin Slovakia s. r. o. ako úverovým dlžníkom a žalobkyňou ako ručiteľom. Žalobkyňa v návrhu uvádza, že pri uzatváraní zmluvy o úvere si nebola vedomá, že ako dlžník bude na nich právnická osoba, ktorej je konateľom a jediným spoločníkom, čím stratí ochranu spotrebiteľa. Toto tvrdenie žalovaný odmieta ako nepravdivé a účelové, čo preukazuje aj emailová komunikácia predložená žalovaným. Žalobkyňa k návrhu pripojila spotrebiteľské úverové zmluvy (v počte päť), uzavreté žalobkyňou ako fyzickou osobou v postavení dlžníka, ako aj zmluvy o úvere uzavreté žalobkyňou v postavení konateľa obchodnej spoločnosti FoxFin Slovakia s. r. o., v ktorej vystupuje ako dlžník samotná obchodná spoločnosť. Predložené listinné dôkazy jednoznačne preukazujú, že žalobkyňa v relatívne krátkom časovom období uzatvorila viacero úverových vzťahov rôzneho právneho režimu. Zároveň z nich vyplýva, že žalobkyňa vedome rozlišuje medzi spotrebiteľskými úvermi určenými na osobnú spotrebu a úvermi poskytnutými na účely podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti, ktorú ovláda. S prihliadnutím na rozsah a charakter týchto finančných záväzkov, ako aj na zjavné skúsenosti žalobkyne v oblasti financovania, je viac než nepravdepodobné, že by si žalobkyňa nebola vedomá obchodnoprávneho charakteru predmetného úverového vzťahu. Súd prvej inštancie z verejných registrov nezohľadnil údaje, že žalobkyňa má množstvo skúsenosti s podnikaním v obchodných spoločnostiach, že od roku 2022 pôsobí ako jediný konateľ a spoločník v spoločnosti FoxFin Slovakia s. r. o., bola v spoločnosti ASTAV a.s. členom dozornej rady v období od 1998 - 2003; v spoločnosti BOSAR SK s.r.o. spoločníkom a konateľom v období od 1996 - 2006; v spoločnosti DAVICOR a. s. predsedom dozornej rady v období od 2008 - 2015; v spoločnosti OK Wealth Management s.r.o. konateľom v období od 2011 – 2017. Podľa verejne dostupných registrov je hlavným predmetom podnikateľskej činnosti spoločnosti FoxFin Slovakia s. r. o. výkon účtovníckych a audítorských činností, vedenie účtovných kníh a poskytovanie daňového poradenstva, ktoré v mene spoločnosti fakticky zabezpečuje žalobkyňa. S poukazom na uvedené, je tvrdenie žalobkyne, že nemala vedomosť o tom, že ide o podnikateľský úver poskytnutý úverovému dlžníkovi na jeho podnikanie, nedôveryhodné, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobkyňa má dlhoročné a z pohľadu bežného človeka nadpriemerné skúsenosti s podnikaním. Dojednaná úroková sadzba nenesie žiadne znaky neprimeranosti, zodpovedá bežným štandardom a zohľadňuje mieru rizika veriteľa. Úverové zmluvy uzavreté žalobkyňou ako konateľom spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o. v postavení dlžníka majú úrokové sadzby v úverových zmluvách dojednané (23,20 %, 17,52%, 38,50%). V rámci ustálenej súdnej praxe sa za úrokové sadzby nesúce znaky neprimeranosti považujú sadzby nad úrovňou 25 - 30 % p.a., čo v danom prípade nie je naplnené. Úverová zmluva i záložná zmluva sú určité, zrozumiteľné. Podľa článku I. ods. 1 písm. f) výška úveru s navýšením (istina, poplatok, úrok, poisťné) je 73.215,31 eur, t.j. v tejto sume je zahrnuté aj platenie poisťného. Podľa článku I. ods. 1 písm.

n) poistenie zálohu na hodnotu 160.000,- eur je kalkulované vo výške 250,- eur/ ročne, poistenie nie je zahrnuté v splátkach, t.j. v splátkovom kalendári. Pri výpočte výšky poistného 250,- eur x 6 (doba na ktorú bol úver poskytnutý) to vychádza na sumu 1.500,- eur. Poistné nie je zahrnuté v splátkach a pri odpočte tejto sumy vychádza celková čiastka úveru na sumu 71.715,31 eur. Uvedené platí aj pre dodatok k úverovej zmluve. Takáto zjavná chyba v písaní nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy ani záložnej zmluvy, už len z dôvodu salvátorskej doložky zapracovanej zmluve o úvere. Žalobkyňa v návrhu ďalej uvádza, že „Podľa čl. 1. písm. d) bola suma čerpaná bezhotovostnými prevodmi údajne 300.000,- eur, čo žalobca popiera.“, čo podľa nej rovnako spôsobuje neplatnosť a neurčitost' úverovej zmluvy. Podľa žalovaného ide o chybu v písaní, ktorá nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, najmä z dôvodu, že v spoji s ostatnými ustanoveniami zmluvy je výška úveru (čl. I. ods. 1 písm. a/), ako aj celková výška úveru s navýšením (čl. I. ods. 1 písm. h/) určitá a zrozumiteľná. Zo záložnej zmluvy vyplýva, že bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako záložcom za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa, ktorá vyplýva z úverovej zmluvy č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 voči úverovému dlžníkovi spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o. Je nesporné, že hlavný záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy je obchodnoprávny záväzok. Predmetná záložná zmluva nemá charakter spotrebiteľského právneho vzťahu, a to vzhľadom na vzájomnú prepojenosť žalobkyne so spoločnosťou FoxFin Slovakia s.r.o.. Záložná zmluva ako akcesorický vzťah k hlavnému úverovému obchodnoprávnemu vzťahu predstavuje tiež obchodnoprávny záväzok a teda sa na ňu nevzťahuje smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Uvedená smernica sa vzťahuje na tie zmluvy o založení nehnuteľnosti, ktoré uzatvorili fyzické osoby s úverovou inštitúciou s cieľom zaručiť sa za záväzky obchodnej spoločnosti, pokiaľ tieto fyzické osoby konali s cieľom nevzťahujúcim sa na ich obchody, podnikanie alebo nemajú funkčný vzťah s uvedenou obchodnou spoločnosťou, čo v danom prípade naplnené nie je. Zo strany žalovaného tu neexistuje žiadny vôľový prvok, že by chcel úver poskytnúť priamo žalobkyňi, tento nevyplýva ani z vykonaného dokazovania. Nejednalo sa o spotrebiteľský úver poskytnutý na osobnú potrebu žalobkyne. Zmluva o úvere upravená v ustanoveniach § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je konsenzuálnym kontraktom, takže na vznik záväzkového právneho vzťahu z tejto zmluvy postačuje dohoda zmluvných strán o podstatných častiach zmluvy. Prípadné poskytnutie peňazí žalobkyňi zo strany spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o. bolo výsledkom ich samostatnej dohody.

5. Žalobkyňa odvolanie nepodala k odvolaniu žalovaného uviedla, že dražba prebehla dňa 22.10.2025 a bola ukončená príklepom, vlastníctvo rekreačnej chaty nadobudol A. J.. Žalobkyňa a spoločnosť FoxFin Slovakia, s.r.o ako žalobcovia sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 24.12.2025 domáhali nariadenia neodkladného opatrenia voči vydražiteľovi (A. J., nar. X.XX.XXXX) zdržať sa akéhokoľvek výkonu práv, vyplývajúcich zo záložného práva, ako aj akéhokoľvek iného konania, smerujúceho k realizácii alebo dokončeniu účinkov dobrovoľnej dražby konanej dňa 22.10.2025, ktorej priebeh je osvedčený notárskou zápisnicou JUDr. PhDr. Romana Heborta, so sídlom Notárskeho úradu v Leviciach pod sp. zn. N 197/2025, Nz 51970/2025, týkajúcej sa nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne (rekreačná chata). Okresný súd uznesením č. k. 20C/89/2025-70 zo dňa 20.1.2026 nariadil neodkladné opatrenie (žalovanému 3. uložil zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou – rekreačná chata, najmä jej prevodu, zaťaženia v prospech tretej osoby, zriadenia vecného práva, obligačného práva, vykonania právnych úkonov smerujúcich k zmene právneho či faktického stavu nehnuteľnosti, až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12C/93/2025 / o neplatnosť dobrovoľnej dražby konanej dňa 22.10.2025/). Vzhľadom na skutočnosť, že návrhy na nariadenie neodkladných opatrení sa týkajú toho istého právneho vzťahu založeného Zmluvou o zriadení záložného práva č. 11/2024 a žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bola podaná v lehote 1 mesiaca od doručenia uznesenia právneho zástupcovi Weber Legal, s.r.o. (žalobkyne 1.), pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom bolo rozhodnuté okresným súdom uznesením sp. zn. 20C/89/2025-70 zo dňa 20.1.2026, ide o skutková súvislosť, keď žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby (meritum veci) a návrh na neodkladné opatrenie vo veci sp. zn. 20C/80/2025 (napr. zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou...) ako aj návrh na neodkladné opatrenie v preskúmvanej veci, skutkovo spolu súvisia, tvoria komplexnú ochranu majetku draždeného dobrovoľnou dražbou do doby právoplatného skončenia súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zákonosť dražby je priamo závislá od existencie a platnosti titulu na jej vykonanie (úverovej zmluvy č. 11/2024 a zmluvy o záložnom práve č. 11/2024), keďže žalobca napadol aj platnosť samotnej zmluvy o úvere č. 11/2024 a rozhodnutie o (ne)platnosti úverovej zmluvy predstavuje prejudiciálnu otázku pre konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby aj pre konanie o neodkladných opatreniach. Žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby preukazuje neplatnosť zmluvy o úvere a neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, čím

zaniká právo záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky z úveru. Žalobkyňa je fyzickou osobou, nie samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorá bola v čase konania dražby výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti (rekreačná chata), ktorá predstavuje pre žalobkyňu zásadnú majetkovú hodnotu, ako miesto jej osobného a rodinného zázemia, v súčasnosti jej adresa je na Obecnom úrade C. D. E.. Nájom bytu na adrese K. XXXX/XX, K. jej bol vypovedaný, z dôvodu potreby pre jej vlastníka. Žalobkyňa už v čase poskytnutia úveru bola dôchodkyňou s priznaným starobným dôchodkom, čo žalovaný mal a mohol vedieť, a teda že svojím sociálnym postavením a vekom patrí do „zákonom chránených osôb“, a vzhľadom na jej vek 69 rokov v čase poskytovania úveru je nepravdepodobné, že dokáže naďalej podnikáť v oblasti účtovníctva a do roku 2031 splácať poskytnutý úver pravidelnými splátkami (zdravotný stav, možná dlhodobá PN, výška dôchodku a pod.) Právo na ochranu vlastníctva (Čl. 20 Ústavy SR) sa vzťahuje na akýkoľvek majetok, nielen na obydlie, preto mal žalovaný povinnosť preveriť jej sociálne postavenie (vek, príjmy a schopnosť dlhodobého splácania úveru). FoxFin, Slovakia, s.r.o. je spoločnosťou, ktorá bola v úverovej dokumentácii formálne označená ako dlžník z úverovej zmluvy uzavretej so žalovaným, ktorej jediným spoločníkom a konateľom a súčasne záložcom, je žalobkyňa. Súčasne je prevodom finančných prostriedkov z úveru priamo na bankový účet žalobkyne preukázané, že úverom nikdy nedisponovala spoločnosť úverom získané finančné prostriedky boli priamo z účtu „poskytovateľa“ (žalovaného), prevedené na osobný účet žalobkyne. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, uzavrel zmluvu o nevypovedateľnom splnomocnení na zastupovanie žalobcu 1. v konaní o výkon záložného práva, čo odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku, keďže záujmy žalovaného sú v priamom nesúlade. Žalobkyňa mala záujem o pôžičku pre účely potrieb ako fyzická osoba, banka jej odmietla, pôžičku poskytnúť, najmä vzhľadom na jej vek (68 rokov) a neplnenie podmienok, pre poskytnutie spotrebiteľskej pôžičky. Hľadala možnosti akékoľvek, za ktorých by vedela získať pôžičku. Oslovila pani, ktorá pôsobila ako sprostredkovateľka úverov a pôžičiek poskytovaných žalovaným spoločnosťou ANVEST s.r.o. (Sprostredkovateľská odmena vyplatená tejto sprostredkovateľka žalovaným, bola protiprávne zahrnutá do výšky sumy poskytnutého úveru) a po prerokovaní všetkých možností a podmienok a predložení znaleckého posudku na rekreačnú chatu v jej výlučnom vlastníctve ako fyzickej osoby, splnila podmienky na zabezpečenie záväzkov z úveru, ktorý sa žalovaný rozhodol poskytnúť vo výške 73.215,31 eur spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o., pričom mesačná splátka bola určená vo výške 1.000,- eur (prvá splátka 1.11.2024 a posledná splátka splatná 1.10.2033, kedy by vek žalobkyne dosiahol 78 rokov). Náklady na uzavretie na hodnotu poisťovnej zmluvy ako aj poisťovnú zmluvu počas trvania poisťovnej zmluvy znášala a znáša žalobkyňa, vo výške 250,- eur ročne (teda nie žalovaný). Pri uzavretí úverovej zmluvy č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 v znení jej dodatku preukázala príjmy a výdavky spoločnosti k 31.12.2023 a k 30.6.2024. Pri prerokovaní podmienok zmluvy informovala žalovaného o bankovom účte, na ktorý žiadala poskytnutý úver previesť, a na tento účet boli aj finančné prostriedky priamo z účtu poskytovateľa úveru prevedené. Z výpisu z bankového účtu žalobkyne je zrejmé, že druhá časť finančných prostriedkov nebola poskytnutá z účtu žalovaného ale z iného bankového účtu (ČR). Žalovaný by podľa výpisu z obchodného registra bol zistil, že sídlo spoločnosti je v prenajatom objekte, bez potreby investovania do rozvoja jeho vybavenia, za požadovanú sumu úveru. O konkretizáciu účelu úveru sa žalovaný nezaujímal, nebral do úvahy, že žalobkyňa nebude mať vlastnú nehnuteľnosť, v ktorej môže mať trvalé bydlisko a prípadne dožiť. Žalovaný mal a mohol vedieť, že žalobkyňa úver potrebuje na iné účely ako prezentuje, mal tento úver odmietnuť. Vo veku 69 rokov je predpoklad aktívnej podnikateľskej činnosti na ďalších 10 rokov nízky. Ak daná s.r.o. vykazovala stratu alebo nízky obrat, veriteľ vedel, že s.r.o. úver nespláti. Veriteľ nekonal v dobrej viere, jeho cieľom nebolo zhodnotenie peňazí úrokom, ale získanie nehnuteľnosti (tzv. equity stripping). Slovenské súdy aj Európsky súdny dvor (ESD) opakovane judikovali, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť obchádzaná tým, že sa zo spotrebiteľa formálne urobí podnikateľ. Ak žalobkyňa nevykonávala reálnu podnikateľskú činnosť, na ktorú by daný úver potrebovala, a veriteľ o tom vedel (z daňového priznania), ide o neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Žalovaný vedel, že úver napísaný na s.r.o. ale prostriedky boli prevedené na osobný účet žalobkyne, fyzickej osoby v neskorom veku s pravdepodobnosťou nemožnosti jeho splácania 10 rokov t.j. do veku 79 rokov. Ide o simulovaný právny úkon (na oko podnikateľský), ktorý zastiera dissimulovaný úkon (spotrebiteľský úver). Právny úkon podľa dostupnej judikatúry sa musí posudzovať podľa jeho skutočného obsahu § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka: Ak sa právnym úkonom má zastrieť iný právny úkon, platí ten, ktorý sa ním skutočne zamýšľal. Úver bol poskytnutý s.r.o. len „a papierí“, ale v skutočnosti išlo o úver pre fyzickú osobu na nepodnikateľské účely. Nebankovka neskúmala podnikateľský zámer ani schopnosť firmy splácať z výnosov, ale zamerala sa výhradne na majetok fyzickej osoby (rekreačnú chatu). Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EÚ (napr. vec C-110/14 Costea) sa ochrana spotrebiteľa uplatní vždy ak je zrejmé, že osoba nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Konanie žalovaného ako poskytovateľa úveru bolo konaním v rozpore so zákonom „obchádzanie zákona - spotrebiteľský úver maskovaný za podnikateľský“ Neplatnosť zmluvy o úvere podľa § 41a OZ) (pôžička s.r.o. - prevod peňazí priamo z účtu veriteľa na účet fyzickej osoby. Obchádzanie účelu záložného práva (§ 151a a nasl OZ). Záložné právo neslúžilo ako zabezpečenie ale ako nástroj na rýchle a nekontrolované „vyvlastnenie „nehnuteľnosti cez vopred pripravenú dobrovoľnú dražbu (úžernický mechanizmus). Ak zmluva o zriadení záložného práva smeruje k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch a k obchádzaniu súdneho výkonu rozhodnutia, je absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor s dobrými mravmi. Žalovaný zmluvou o úvere poskytnuté finančné prostriedky, bezhotovostným prevodom previedol na účet žalobkyne, dôvodne vyvoláva názor, že ide o zastieraný právny úkon - poskytnutie úveru žalovaným žalobkyňi. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že niektoré ustanovenia úverovej zmluvy č. 11/2024 obsahujú nepresné, zmätočné, a nezrozumiteľné údaje, ktoré viedli k oslabeniu ochrany dlžníka, napr. o konflikt záujmov. Podľa § 22 Občianskeho zákonníka zástupcom nemôže byť ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Takéto splnomocnenie je neplatné, čo spôsobuje aj neplatnosť zmluvy o dražbe a následnej dražby. Žalovaný nemá licenciu na poskytovanie úverov fyzickým osobám, iba právnickým osobám. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdí, žalobkyňa vyhlasuje, že dôvodom žiadosti nie je finančná ani iná tieseň alebo tieseň jemu blízkej osoby, ale záujem na rozšírení jeho podnikateľskej činnosti za pomoci poskytnutého úveru, toto tvrdenie si žalovaný nepreveril. Pri korektnom vyhodnotení sociálneho postavenia žalobkyne, žalobca si musel byť vedomý, že podmienky splácania sú a budú pre žalobkyňu vysoko nereálne. Úverová zmluva obsahuje objektívne nepravdivé a rozporné údaje (ktoré nie je možné odôvodňovať „chybami v písaní“, obchádza kogentnú ochranu tým, že formálne zapája do úverového vzťahu právnickú osobu ako dlžníka, hoci úver bol priamo z účtu záložného veriteľa a poskytovateľa úveru poskytnutý bezhotovostne prevedený na účet fyzickej osoby - nepodnikateľky. Zmluva je neplatná pre akcesorickú neplatnosť, keďže zabezpečuje neplatný záväzok. Úverová zmluva medzi žalobkyňou a žalovaným je absolútne neplatná a to pre rozpor s dobrými mravmi, úžerný charakter dohodnutého plnenia, neurčitost' jej náležitostí (podstatných aj nepodstatných) ako aj obchádzanie kogentnej spotrebiteľskej ochrany. Uvedené postačuje na to, aby mohla byť úverová zmluva č. 11/2024 považovaná za neplatný právny základ akéhokoľvek zabezpečenia. Na neplatnú úverovú zmluvu nadväzuje neplatná záložná zmluva, jednak pre jej akcesorickú povahu ale aj samostatne z dôvodu absolútnej neplatnosti napr. splnomocnenia obsiahnutého v jej texte, ktoré bolo udelené osobe s priamo protichodnými záujmami a formulované v rozpore s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, napr. nemožnosť vypovedania plnomocenstva. Žalobkyňa má na požadovanom určení neplatnosti úverovej zmluvy ako aj záložnej zmluvy naliehavý právny záujem, bez určenia neplatnosti by pretrvával stav právnej neistoty ,ktorý by mohol viesť k nenahraditeľným zásahom do práv žalobkyne Hoci nebankovky nemajú priamu „zdravotnú“ zodpovednosť v klasickom zmysle, ich zákonné povinnosti sú nastavené tak, aby chránili finančné zdravie a majetok klienta - povinnosť odborného posúdenia schopnosti splácať. Toto je najdôležitejšia zákonná poisťka proti vzniku majetkovej škody (exekúciám, osobnému bankrotu). Veriteľ musí s odbornou starostlivosťou posúdiť, schopnosť splácať úver. Musí nahliadnuť do registrov (napr. SRBI, NRKI), aby zistil zadlženosť/iné dlhy. Ak nebankovka poskytne úver niekomu, kto ho zjavne nemôže splácať, úver sa zo zákona považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Spotrebiteľ vtedy vracia len istinu. Zákon chráni majetok občana pred „predátorským“ správaním: Existujú zákonné limity na maximálnu výšku úrokov a poplatkov. Ak ich nebankovka prekročí, zmluva môže byť neplatná. V slovenskom práve platí všeobecná preventívna povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ak nebankovka poruší zákon (napr. neoprávnené započítanie pohľadávky), zodpovedá za vzniknutú škodu v plnom rozsahu. Ak veriteľ poskytne úver subjektu, o ktorom je zjavné, že ho nedokáže splácať, koná v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. Judikatúra a "Zneužitie práva" Slovenské súdy aj Európsky súdny dvor (ESD) opakovane judikovali, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť obchádzaná tým, že sa zo spotrebiteľa formálne urobí podnikateľ. Ak žalobkyňa nevykonávala reálnu podnikateľskú činnosť, na ktorú by daný úver potrebovala, a veriteľ o tom vedel, ide o neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka).

6. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že úver nebol poskytnutý žalobkyňi ako fyzickej osobe, ale obchodnej spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o., čo žalovaný preukázal listinnými dôkazmi pripojenými k odvolaniu (najmä e-mailovou komunikáciou). Žalobkyňa v čase rokovania o podmienkach úveru mala 68 rokov, pričom úver bol poskytnutý na obdobie 6 rokov (nie 10 rokov). Splácanie úveru malo byť ukončené v roku 2030, teda v čase, keď by žalobkyňa mala približne 74 rokov. Tvrdenia žalobkyne o údajnej neschopnosti splácať úver z dôvodu veku je zjavne nadsadené a účelové. Skutočnosť, že žalobkyňa je jej konateľkou a spoločníčkou, nijako nemení

právnú povahu vzťahu ani nezakladá dôvod na aplikáciu spotrebiteľského režimu. Žalobkyňa je osobou s dlhodobými skúsenosťami v oblasti podnikania a financií, pôsobila ako konateľ a spoločník vo viacerých obchodných spoločnostiach. Prostredníctvom úverového dlžníka žalobkyňa vykonávala podnikateľskú činnosť aj v relevantnom období, pričom táto spoločnosť v roku 2023 dosiahla tržby vo výške 37.764,- eur a v roku 2024 tržby vo výške 40.584,- eur zo služieb, a to bez zamestnancov, čo nepochybne znamená, že tieto príjmy boli generované jej vlastnou činnosťou. Argument žalobkyne, že žalovaný pri poskytovaní úveru konal v rozpore s dobrými mravmi, resp. s úmyslom získať nehnuteľnosť žalobkyne, neobstojí. Žalovaný nemal dôvod pochybovať o návratnosti poskytnutého úveru ani predpokladať ukončenie jeho podnikateľskej činnosti pred splatením úveru. Žalobkyňa nepredložila jediný dôkaz, ktorý by podporoval jej tvrdenie, že predmetný úver mal byť poskytnutý na jej osobnú potrebu. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že ide o úver poskytnutý právnickej osobe, teda o obchodnoprávny záväzkový vzťah. Záložná zmluva ako zabezpečovací inštitút predstavuje akcesorický právny vzťah, ktorý sleduje právny režim hlavného záväzku. Celá argumentácia žalobkyne založená na spotrebiteľskom režime je právne irelevantná. Žalovaný v odvolaní netvrdí, že poisťné znáša on. Poisťné predstavuje náklad žalobkyne spojený so zabezpečením zálohu, ktorý je v úverovej dokumentácii transparentne zohľadnený. Toto poisťné nie je súčasťou splátok úveru a žalobkyňa ho nehradí žalovanému. Ide o štandardné ustanovenie pri zabezpečených úveroch, ktoré nijako nespochybňuje platnosť ani určitosti zmluvného vzťahu. Všetky finančné prostriedky boli poskytnuté zo zdrojov žalovaného, buď z účtu vedeného v Slovenskej republike alebo z účtu vedeného v Českej republike, pričom v oboch prípadoch ide o účty patriace žalovanému. Bankový účet IBAN: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (miesto plnenia podľa úverovej zmluvy) bol žalovanému oznámený žalobkyňou, resp. osobou poverenou – finančnou sprostredkovateľkou. Žalovaný nemal povinnosť skúmať vlastnícke vzťahy k tomuto účtu ani zisťovať vnútorné dohody medzi žalobkyňou a tretími osobami, ani skúmať ďalšie nakladanie s finančnými prostriedkami po ich poskytnutí úverovému dlžníkovi. Žalobkyňa dlhodobo bývala v nájomnom byte, pričom si riadne hradila nájomné aj všetky s tým spojené náklady. Skutočnosť, že tento nájomný vzťah zanikol, nijako nemení fakt, že žalobkyňa je objektívne schopná zabezpečiť si bývanie aj iným spôsobom, najmä formou nájmu, tak ako tomu bolo doposiaľ. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že finančné prostriedky z úveru boli fakticky poskytnuté jej ako fyzickej osobe, potom je nepochybné, že disponuje nemalými finančnými prostriedkami, ktoré jej umožňujú zabezpečiť si primerané bývanie. Zároveň je nesporné, že tieto finančné prostriedky neboli žalovanému vrátené. Za týchto okolností nemožno akceptovať argumentáciu žalobkyne, ktorá sa na jednej strane domáha ochrany pred výkonom záložného práva s poukazom na hrozbu existenčného ohrozenia a na druhej strane nevracia poskytnuté finančné prostriedky. Takýto postup je v rozpore so zásadou poctivého výkonu práv a nemôže požívať právnu ochranu. Z ekonomických ukazovateľov spoločnosti FoxFin Slovakia s.r.o. v období rokov 2021 až 2024 vyplýva rastúci trend tržieb, a teda žalovaný nemal žiadny dôvod predpokladať, že úver nebude riadne splácaný. Pri posudzovaní žiadosti o úver vychádzal z objektívnych ekonomických údajov, ktoré odôvodňovali záver o schopnosti úverového dlžníka plniť svoje záväzky. Za zásadné považuje žalovaný aj tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého žalovaný „mal a mohol vedieť“, že úver potrebuje na iné účely, než prezentovala. Týmto tvrdením žalobkyňa sama potvrdzuje, že vo vzťahu k žalovanému vystupovala s požiadavkou na poskytnutie podnikateľského úveru a takto aj prezentovala jeho účel. Žalovaný preto konal v dobrej viere, keď vychádzal z jej tvrdení a predložených podkladov a posudzoval úver ako podnikateľský.

7. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že dražba prebehla 22. 10.2025 a vlastníctvo rekreačnej chaty nadobudol A. J.. Žalobca (A. B.) a žalobca (FoxFinSlovakia, s.r.o.) dňa 24. 12.2025 podali na okresnom súde žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 22. 10.2025. A zároveň sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanému 3. (A. J. - vydražiteľovi), o ktorom okresný súd rozhodol uznesením 20C/89/2025-70 zo dňa 20.1.2026 a uložil zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou – rekreačná chata....až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12C/93/2025 o neplatnosť dobrovoľnej dražby konanej dňa 22.10.2025. Žalobca sa dovoľáva neplatnosti úverovej zmluvy poukazujúc na to, že v zmluve sa účastníci zaviazali v podstate plniť: istinu s úrokmi vo výške 24 % ročne, zmluvnú pokutu vo výške 2 % z poskytnutej istiny ak pristúpi veriteľ k vymáhaniu pohľadávky minimálne však 1.660,- eur. (Čl.X. bod 3), úrok z omeškania so splatením úveru predčasne splatného úveru vo výške 0,10% denne zo sumy splatného úveru v celej výške (Čl. XI. bod 1), poplatky (Čl. XIII), Predčasné splatenie úveru zo strany dlžníka, 12 % zo sumy predčasne splateného úveru, 2% po uplynutí 180 dní od načerpania úveru až do konca úverového vzťahu (Čl. XIV.) V danej veci predovšetkým Zmluvy o záložnom práve č. 11/2024 ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať všetky zákonné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný nemá povolenie na poskytovanie spotrebiteľských

úverov a preto by sa jednalo o obchádzanie zákona ak by spotrebiteľský úver poskytol žalovaný poskytol peňažné prostriedky z úveru priamo z účtu žalovaného na privátny účet žalobkyne a z tohto účtu bol aj úver priamo splácaný, prevádzané jednotlivé splátky na účet žalovaného. Čísla účtov sa považujú za ostatné náležitosti, ak však v zmluve chýbajú alebo sú nesprávne, zmluva je stále platná, ak je jasné, ako sa má plnenie uskutočniť. Pri spotrebiteľských úveroch zákon vyžaduje uviesť spôsob splácania, pokiaľ nie je uvedený, zmluva je neplatná. Čerpanie úveru určeného pre právnickú osobu na osobný účet fyzickej osoby, hoci ide o ručiteľa či záložcu, navádza k pochybnosti o adresátovi úveru, či úver nebol poskytnutý inej osobe. Kľúčové faktory pri posudzovaní tejto situácie sú: ak právnická osoba v zmluve alebo v žiadosti o čerpanie výslovne určila účet ručiteľa ako miesto, kam majú byť prostriedky zaslané, banka postupovala v súlade s pokynmi dlžníka. V takom prípade sa úver považuje za riadne poskytnutý dlžníkovi aj keď peniaze fyzicky prijala tretia osoba. Takáto náležitosť v zmluve o úvere č. 11/2024, chýba. Ak bol úver určený na podnikateľský účel, čerpanie na súkromný účet je porušením zmluvných podmienok o účele čerpania úveru, čo má význam z hľadiska účtovného a daňového. Hlavným dôkazom že išlo o spotrebiteľský charakter úveru je skutočnosť, že peniaze boli ihneď prevedené na privátny účet žalobcu a uspokojenie jeho osobných potrieb. Skutočnosť, že peniaze prišli na účet ručiteľa, nemení jeho postavenie. Ručiteľ stále ručí za dlh právnickej osoby. Ak by však ručiteľ tvrdil, že úver bol poskytnutý jemu osobne, podmienky zmluvy o úvere by neplatili, musela by byť uzavretá nová úverová zmluva, kde by on figuroval ako hlavný dlžník. Ak dlžník tvrdí, že úver nedostal, banka preukazuje poskytnutie úveru výpisom z účtu, z ktorého peniaze odišli na účet určený v zmluve. Ak dlžník toto určenie účtu nepodpísal, čo nepodpísal, bude problematické uspieť s argumentom, že úver nebol poskytnutý jemu. V zmluve o úvere absentuje údaj o tom, že dlžník súhlasí s čerpaním úveru v prospech inej osoby, zmluva o úvere je pre omyl v osobe dlžníka neplatným právnym úkonom. Z hľadiska právneho je nepochybné, že žalovaný poskytol „spotrebiteľský úver“, lebo peniaze previedol priamo na bankový účet žalobcu (fyzickej osoby), bez toho, aby v zmluve o úvere bol tento spôsob čerpania úveru dohodnutý s dlžníkom. Žalovaný sa nevyjadril k skutočnosti, že ak vedel, že žalobca má viacero pôžičiek, ako sumu jednotlivej splátky vypočítal a ako došiel k záveru, že budú zo strany žalobcu reálne splátky v takejto sume nasledujúcich 9 rokov. Žalovaný sa o konkretizáciu účelu úveru vôbec nezaujímal. Žalovaný aj napriek tomu, že o veku žalobcu vedel, ako aj o zamietnutí žiadosti o úver v banke, poskytol úver a financie na účet žalobcu, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Nájom žalobkyne v K. skočil, ale nový občiansky preukaz so zmenou adresy bydliska si nevybavila riadne ku dňu skončenia nájmu. Je držiteľom občianskeho preukazu, ktorým osvedčujeme skutočnosť, že žalobkyňa má adresu trvalého pobytu na Miestnom úrade C. D. E.. Konanie poskytovateľa úveru bolo a je konaním v rozpore so zákonom „obchádzanie zákona – spotrebiteľský úver maskovaný za podnikateľský“. Ďalej zopakovala tvrdenia z vyjadrenia k odvolaniu.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 – ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) napadnuté uznesenie v spojení s opravným uznesením zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody (žalovaného) a na odôvodnenie preskúmaného uznesenia bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak I. výrokom nariadil neodkladné opatrenie ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou podľa zmluvy o záložnom práve č. 11/2024 uzavretou dňa 26.9.2024 medzi žalobkyňou a žalovaným vo vzťahu k nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne nachádzajúcej sa v katastrálnom území C. D. E., obec C. D. E., okres Dunajská Streda, evidovanej Okresným úradom Dunajská Streda na LV č. XXXX ako stavba súp č. XXX postavená na pozemku parc. reg. „C“ č. 593/672 - rekreačná chata, II. výrokom žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v plnom rozsahu, III. výrokom žalobkyne uložil, aby v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia podala voči žalovanému žalobu vo veci samej, týkajúcu sa záložného práva k nehnuteľnosti

uvedenej vo výroku I., ktoré záložné právo má základ v úverovej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 a v zmluve o záložnom práve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024.

10. Ako prvé žalovaný namietal, že mu nebol doručený návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle konštantnej judikatúry rozumie taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej procesný predpis (aktuálne Civilný sporový poriadok) priznáva za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal strane jej procesné práva, ktoré jej právny poriadok priznáva. Ide najmä o prípady, keď súd znemožnil strane vykonať v priebehu konania práva priznané jej procesným predpisom, a to najmä právo zúčastniť sa pojednávania, právo predniesť, či doplniť svoje návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a pod. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že súdy musia poskytovať v civilnom sporovom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola účinne zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých subjektov zúčastnených na konaní.

12. V zmysle § 331 ods. 1 veta prvá CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia bolo žalovanému doručené dňa 20.11.2025. Z doručky (rovnako preverením doručovania v súdnom manažmente) vyplýva, že spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia nebol žalovanému doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (vrátane príloh), pričom z obsahu spisu nevyplýva, že by vec prejednávajúca sudkyňa udelila pokyn aj na doručenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami spolu s napadnutým uznesením. Povinnosť súdu doručiť návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia vyplýva z citovaného ustanovenia § 331 ods. 1 veta prvá CSP. Ochrana toho, proti ktorému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, je pritom daná jeho právom vyjadriť sa k všetkým tvrdeným a posudzovaným skutočnostiam uvedeným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rámci podaného odvolania. Na uvedené už nemá vplyv, že dňa 7.1.2026 udelila vec prejednávajúca sudkyňa pokyn na doručenie návrhu s prílohami (už právnomu zástupcovi žalovaného). Z doručky na čl. 234 vyplýva, že návrh (s prílohami) bol doručený právnomu zástupcovi žalovaného (až) dňa 8.1.2026, teda potom, ako uplynula žalovanému lehota na podanie odvolania (v rámci, ktorej podal dňa 18.12.2026 odvolanie).

14. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý v danom prípade nerešpektoval ustanovenie § 331 ods. 1 veta prvá CSP, došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom. Vada takejto povahy je potom dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia odvolacím súdom.

15. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

18. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 1 písm. d) CSP spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov, alebo naopak strpieť určité obmedzenia. Výrok neodkladného opatrenia môže znieť na individuálny výkon alebo zákaz niektorej z uvedených možností, prípadne kumuláciu všetkých alebo niektorých z nich vo vzťahu ku konkrétnej (oprávnenej) osobe. Tento pomerne široký zákonný obsah umožňuje poskytnúť efektívnu ochranu v rôznych skutkových situáciách.

19. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, ods. 2 k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

20. Obligatórnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v zmysle § 326 ods. 1 CSP opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Z toho súd vychádza jednak pri posúdení nevyhnutnosti uloženia povinnosti podať žalobu a jednak pri vymedzení predmetu konania, ktoré má byť na základe takejto žaloby začaté. Pri ukladaní povinnosti podať v určenej lehote žalobu je súd povinný identifikovať sporové strany a najmä predmet konania vo veci samej. Navrhovateľovi neodkladného opatrenia musí byť zo súdneho rozhodnutia zrejmé, akú žalobu má podať (§ 137 CSP), čoho a proti komu sa ňou má domáhať.

21. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého strana žiada. Neodkladné opatrenie má preto slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv, ak naliehavosť situácie vyžaduje okamžitý zásah súdu.

22. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je však osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je tiež osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo účastníka konania ohrozené.

23. Procesné zabezpečenie (formou neodkladného opatrenia) má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016).

24. Posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016).

25. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Neodkladným opatrením sa totiž nepriznáva žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

26. V rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je teda rozsah „dokazovania“ (osvedčovania) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledkom takehoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/104/2010, 2Cdo/105/2010).

27. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa tak posudzuje podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich.

28. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

29. Podľa § 336 ods. 2 CSP súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

30. Vo výroku III. napadnutého uznesenia prvoinštančný súd uložil žalobkyni podať žalobu vo veci samej, týkajúcu sa záložného práva k nehnuteľnosti uvedenej vo výroku I., ktoré záložné právo má základ v úverovej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 a v zmluve o záložnom práve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024.

31. Ďalej žalovaný namietal, že nie je možné vyvodiť ani len základnú mieru pravdepodobnosti existencie tvrdeného práva žalobkyne, ktorá je nevyhnutným predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia.

32. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že listinami žalobkyňa dostatočne osvedčila existenciu vzťahov so žalovaným (ako aj potrebu bezodkladnej úpravy pomerov). Podľa okresného súdu záložné právo vzniklo na základe zmlúv obsahujúcich zmätočné a nezrozumiteľné ustanovenia.

33. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces zaručeného v Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Dostatočné odôvodnenie je nevyhnutné aj z pohľadu práva neúspešnej strany namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Kým vo výroku rozhodnutia súd vyslovuje, ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť, prečo tak rozhodol.

34. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré procesný predpis priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vady spôsobujúce zmätočnosť konania môžu nastať aj pri samotnom vydaní rozhodnutia ako dôsledok absencie niektorej jeho podstatnej časti. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti, prípadne úplne chýbajúceho skutkového stavu a právneho posúdenia veci, ale rovnako aj diametrálnou rozpornosťou výroku rozhodnutia s jeho dôvodmi, vecnou rozdielnosťou medzi vyhláseným rozhodnutím a jeho písomným vyhotovením, ale aj rozpornosťou jednotlivých výrokov rozhodnutia. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie a preto je potrebné vždy takéto rozhodnutie zrušiť, najmä z hľadiska ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu na spravodlivé súdne konanie (Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR) a práva na spravodlivé súdne konanie (Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Obsah práva na súdnu ochranu nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri ich uplatnení, ale jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať tak právo na súdnu ochranu. Samotné súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti, určitosti, jasnosti a súladu jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Neodôvodnené alebo nedostatočne odôvodnené rozhodnutie nedovoľuje stranám posúdiť, ako si súd ich vec vyložil a ako aplikoval príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

35. Podľa § 236 CSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

36. Uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania súdu. Civilný sporový poriadok jednoznačne ukladá súdu povinnosť odôvodňovať všetky uznesenia, ktoré sa vyhotovujú písomne. Každé uznesenie musí obsahovať stručné odôvodnenie, nakoľko rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia sa môže javiť ako nepreskúmateľné, rozhodnutie, ktoré má snahu vyhnúť sa kontrole, prípadne vykazuje prvky ľubovôle. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je katalóg jednotlivých čiastkových práv. Jedným z nich je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím dochádza ku skutočnej realizácii práva na súdnu ochranu a ku garancii základnej právnej istoty. Stručná forma odôvodnenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Uvedené tak predstavuje základné formulačné pravidlo, kde z osobitostí konkrétneho prípadu budú vyplývať i osobitosti odôvodnenia rozhodnutia v intenciách právneho posúdenia, t. j. prečo súd na konkrétne skutkové okolnosti aplikoval, resp. zvolil tento procesný postup a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Z hľadiska výkladu pojmu stručné odôvodnenie sa vyžaduje podrobnejšie odôvodnenie tam, kde je proti uzneseniu prípustné odvolanie. Tu potom musí súd konkrétne opísať skutkové okolnosti a po právnej stránke posúdiť, či tieto dôvody napĺňajú aplikáciu zvolenej právnej normy a tento úsudok o naplnení predpokladov v odôvodnení rozhodnutia náležite uviesť.

37. Rozhodnutie, ktoré nerešpektuje zásady uvedené v predchádzajúcom odseku, je nepreskúmateľné. Dôvody rozhodnutia uvedené v jeho odôvodnení musia byť jasné a presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strán sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i s jeho špecifickými námietkami. Porušením uvedeného práva strán sporu na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane, sa stranám sporu odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Túto požiadavku (vyplývajúcu vo všeobecnej rovine z práva na spravodlivý proces), ktorá je integrálnou účasťou súdneho konania ako celku, je treba uplatniť aj pri rozhodovaní súdu o návrhu na prerušenie konania.

38. Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného uznesenia súdu prvej inštancie s vyššie uvedenými kritériami je zrejmé, že súd prvej inštancie sa nimi dôsledne neriadil. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu nie sú zrejmé pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k akceptovaniu argumentácie žalobkyne o nariadení neodkladného opatrenia vo vzťahu k splneniu podmienky osvedčenia základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Súd prvej inštancie nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil kontextom podstatných okolností, ktoré náležitým spôsobom nevysvetlil. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení popisuje, opakuje tvrdenia žalobkyne z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, poukazuje na vzťahy medzi účastníkmi úverovej zmluvy a záložnej zmluvy, avšak vôbec nevysvetlil, ako dospel k záveru o osvedčení dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana v kontexte (III. výroku) žaloby vo veci samej týkajúcej sa záložného práva k nehnuteľnosti, ktoré záložné právo má základ v úverovej zmluve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 a v zmluve o záložnom práve č. 11/2024 zo dňa 26.9.2024 (nevynímajúc aj to, že výrok III. napadnutého rozsudku nezodpovedá zneniu § 336 ods. 2 CSP). Odôvodnenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia je potom skutočne nedostatočné, nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 236 v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP, postráda odôvodnenie vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri osvedčovaní rozhodujúcich skutočností na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, a preto je potrebné prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

39. Preskúmané uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia v prejednávanvej veci nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia o neodkladnom opatrení, čo je taktiež dôvodom na zrušenie napadnutého uznesenia odvolacím súdom.

40. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) Civilného sporového

poriadku zrušil a vec podľa ustanovenia § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne posúdiť návrh - predložené dôkazy žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a vyhodnotiť ich s uvedením argumentačného základu vyhodnotenia hodnoverného osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, vychádzajúc z právneho posúdenia predpokladov vzniku hmotnoprávneho nároku. Ako aj potreba neodkladnej úpravy pomerov ako ďalšia zo zákonom stanovených podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, zahŕňajúca prvok naliehavosti a nevyhnutnosti, bude posúdená súdom prvej inštancie tak, aby právnym úvahám zodpovedali (aktuálne) skutkové zistenia osvedčené účastníkmi konania. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia je pritom potrebné skúmať všetky zákonom stanovené predpoklady v zmysle § 324 a nasl. CSP. Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie uznesenia bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za osvedčené a ktoré nie a z akých dôvodov. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán uvádzanými už aj v odvolacom konaní. Rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 236 Civilného sporového poriadku odôvodniť. V prípade, že súd prvej inštancie vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, spolu s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia doručí v zmysle ustanovenia § 331 ods. 1 veta prvá CSP žalovanému aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

42. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP), o trovách konania vzniknutých v súvislosti s týmto neodkladným opatrením (tak prvoinštančných ako aj odvolacích) sa preto bude rozhodovať v konečnom rozhodnutí, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 336 ods. 3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

43. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).